

[Alice Faber]

lede af de hævnmotiver, som ligger bag hr. Knud Linds udtalelser.

Lawaetz (FP):

Vi har det vel alle sådan, at vi af og til er irriterede over en forespørgselsdebat, hvis vi synes, vi har vigtigere ting at tage fat på, og jeg kunne da godt forestille mig, at statsministeren har haft den tanke i dag. Når han er ude at lede efter 6 mia kr., er det vel berettiget, at statsministeren synes, at det er vigtigere. Jeg vil godt sige til forslagsstillerne, bakket op af partiet, at det ikke er vores skyld, at det kommer frem i dag. Når man tager problemet op, er det vel i og for sig, fordi man synes, at det er en fantastisk alvorlig sag, og det tror jeg egentlig vi alle sammen er enige om. og når man følger det op, så er det nok, fordi man ikke finder, at man har fundet en tilfredsstillende løsning. Jeg ved ikke, om der er nogen, der synes det, jeg tror ikke engang, at statsministeren synes det.

Når jeg nævner penge – nu er det ikke størrelsesordenen de 6 mia kr. – så er det også noget, der har en økonomisk negativ side. Man kunne læse så sent som i går i B.T.: »BZerne smadrede for 600.000 kr.« Det finder jeg ret så alvorligt. Der var en overskrift i Berlingske Tidende den 11. marts, der sagde: »Vesterbroslaget dyrt for borgerne«, og da gjorde man skaderne op til en halv million kroner. Det vil sige – nogle vil jo gerne undskylde, og der findes måske også undskyldende momenter – at alene de to tilfælde drejer sig om noget med 1,1 mill. kr., og det sker, mens vi løber rundt og leder efter penge. Det har nok lidt med hinanden at gøre, hvad statsministeren leder efter i de her dage til sin martspakke. Hvis man leder efter årsagerne, så er jeg heller ikke i tvivl om, at det er arbejdsløsheden, der er den største hæmsko, for at man kan få den slags ting til at stoppe.

Men ser man bort fra det økonomiske, så er der andre meget alvorlige ting, set med vore øjne: den omtalte vold mod politiet, og, som jeg har nævnt her, virkelig alvorlige og overflødige ødelæggelser af andres ejendom. Jeg tror ikke, at fru Alice Fabers idealisme helt holder stik, for det har vist sig, at de slet ikke kan styre sig selv rundt omkring. Man må også sige, at det jo ikke bare er almindelige demonstranter, der føler sig skuffede

over, at de ikke har en masse ungdomshjem osv., osv. Nej, desværre kan man konstatere, at de er godt anført af professionelle ballademagere, idet det ikke er nogen hemmelighed, at nogle af dem går igen og går igen og således lokker andre unge mennesker til at gå ind i den slags ting.

Jeg vil godt fremhæve, at alt det dér skaber nogle dybe skillelinjer i befolkningen. Det sætter ungdommen i miskredit, og det er egentlig synd, for det er et lille antal, herunder de professionelle ballademagere, der giver ungdommen et forkert image. Her mener jeg, at der ligger noget meget alvorligt. Medierne behandling af den slags ting er noget skyld i det. Hver gang de lugter spændende ballade, vold osv., så refererer de på en sådan måde, at de skyder langt over målet. Hvis man ser en overskrift i et blad, hvor der står »Børn gasset«, ja, så er det klart, at man giver sig til at læse det i den avis. »Børn gasset«, det lyder ikke godt. Sandheden var den, at politiet fandt, at tåregas var den mildeste metode til at få disse unge mennesker ud, og der blev anholdt – pr. hukommelse – 98. En forespørgsel til justitsministeren, da der var tale om børn, der blev gasset, viste, at der kun var 4, som var under 15 år. En sådan modbydelig overskrift, hvad får den egentlig folk til at tro? Den får folk til at tro, at politiet er nogle rædsomme banditter, der gasser børn. Og så viser det sig, at der kun var sluppet 4 under 15 år derind. De skulle jo nok have siddet hjemme og set fjernsyn hos deres forældre i stedet for at løbe med på den ballade dér. Og dér er vi, hvor hr. Hagen Hagensen også var henne: man frakender helt forældrene ansvaret. Noget andet er, at det selvfølgelig blev overdrevet, hvilken skade de har lidt. Man kan ikke forlange, at fru Alice Faber skal vide det, men alle, der f.eks. har været tjenstgørende i militæret, ved, at man prøver det dér én gang, og jeg har aldrig hørt, at der er nogen, der er døde af at få gas midlertidigt. Det værste er måske, at man sætter vores politi i en forbigående miskredit.

Hvis man tænker på, hvad man skal gøre ved det her problem, så er der måske to ting at gøre. De professionelle gengangere, som kun er ude på skæg og ballade, ude på ødelæggelser, ude på slagsmål, skal man nok tage lidt hårdere fat på. Men da kan det være svært for befolkningen at forstå logikken. Man har idømt en 5-6 stykker nogle temme-